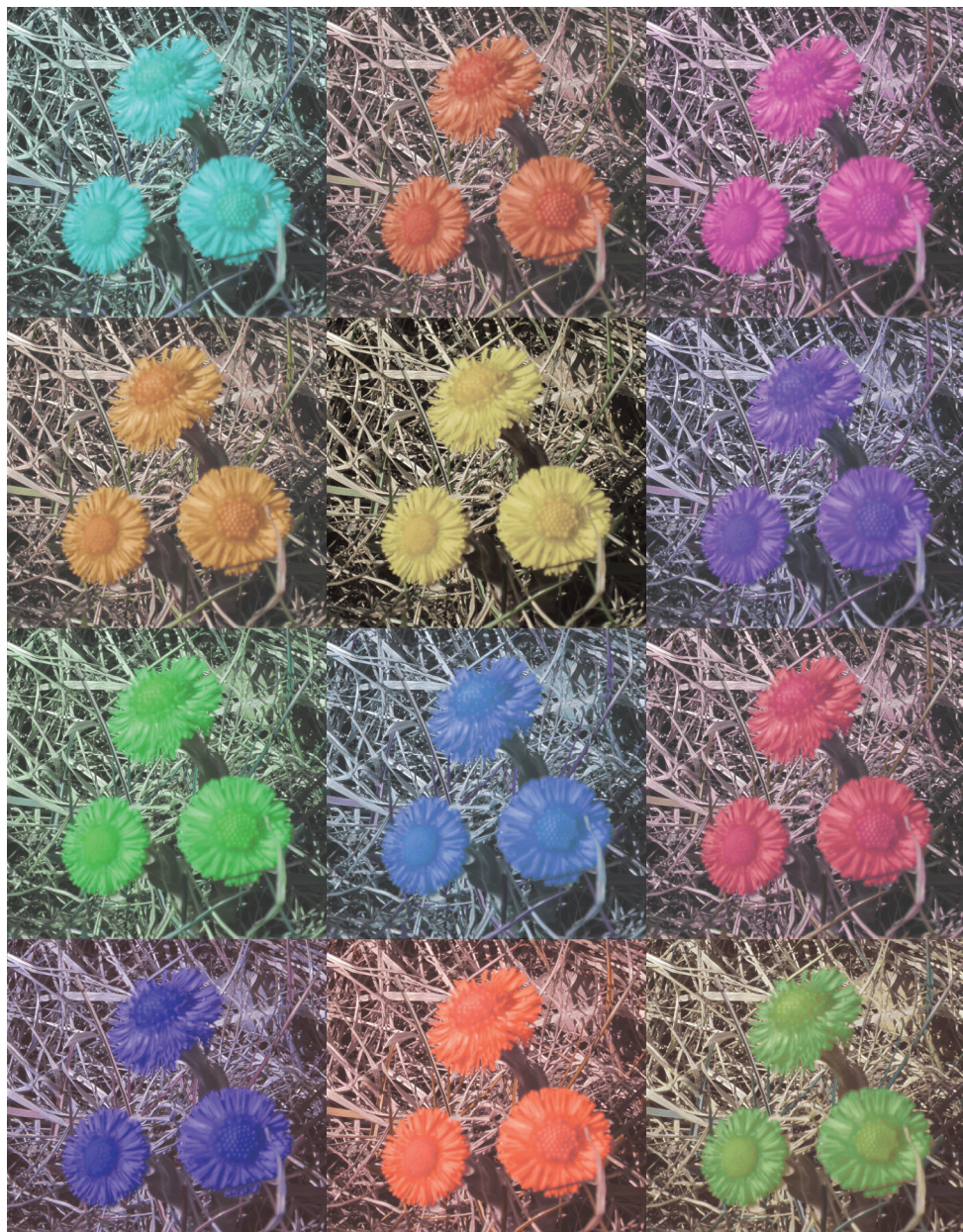

T I S L E

2 / 2012

-Kevättä rinnoissa-

TISLE

2 / 2012

- Kevättä rinnoissa -

Julkaisija:

Kemistikilta

Päätoimittaja:

Jouni Huttunen

Toimittajat:

Tuomo Eskola
Elina Honkanen
Niklas Ilkka
Simo Kyllönen

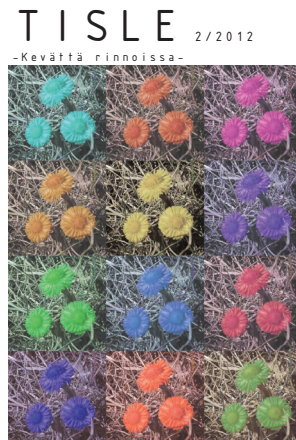
Kiitokset:

Anni Karjalainen
Ketku & Koisola
Riikka Mäkelä
Tammipeura
Aleksi Tuokko
Heidi Välisalmi

Painos: 100 kpl

Kansikuva:

kuvaus: Jouni Huttunen
malli: *Tussilago farfara*
puvustus: Aleksi Tuokko

Tilitystä...

Soluasuminen, tuo opiskelijoiden viimeinen Villi länsi, jossa kaikki on sallittua ja nopein käsi vie koko potin (yleensä kaverin kaljat jääkaapista). Kaikilta löytyy toinen toistaan mielenkiintoisempia kokemuksia ja tarinoita siitä, miten kämppiksen kanssa on juotu syntymäpäivien kunniaksi jallua muumimukista vielä seitsemältä aamulla. Tai kuinka naisia on vain tullut sisään ovista ja ikkunoista, kun solubileet ovat olleet ylimmillään. Tisle yrittää tässä numerossa esittää soluasumisen iloja paremmassa valossa ihmisille, jotka eivät tätä riemua ole vielä itse päässeet kokemaan.

Toinenkin mystinen ilmiö alkaa pikkuhiljaa puskea päälle, nimittäin Vappu. Tästä syystä lehteen on koottu erinäinen määrä vappufiilistelyä. Vappuhan on tunnetusti työn raskaan raatajien juhlapäivä. Nauttikaa siis Vapusta, sillä kohta on taas tenttiviikko!

Tislesetä

Jouni

P.s. Lehestä voi vaikka taitella hauskan vappuhatun (ks. takakannen esimerkki)

Intohimoisena lintuharrastelijana Jouni toivoo, että hän tänäkin kesänä taas bongaisi monia humalaisia nakukahlaajia rantautuneena Otaniemen kaislikoihin, ja yhyttäisi myös useita isorintanamutsirpukoita tutustuessaan Espoon kosteikkoihin. Vanhoja kurppia ja satiaisia hän ei tosin odota löytävän näiltä linturetkiltään. Killan virallisena tyylihomostelijana hän myös kannustaa, erityisesti naispuolisia phuksihenkilöitä, pukeutumaan mikroshortseihin ja valkoiisiin toppeihin kesän sadepäivien varalta.

Sisällys:

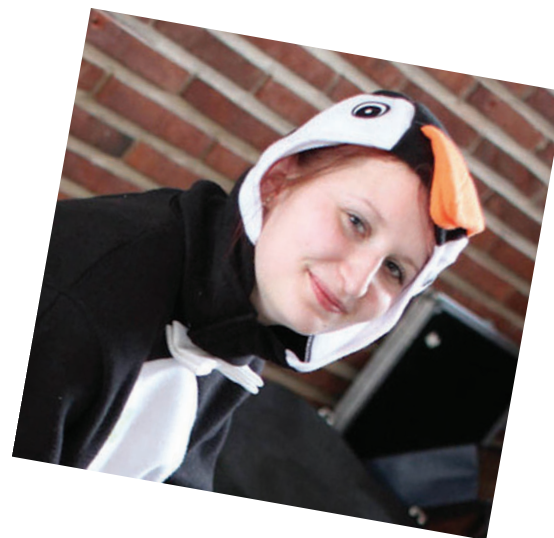
pHuksikapteenin sanat	5
Reaktioita	6
Selviytymisopas soluasumiseen	8
Solukämpän elämää	10
Elämää Otaniemessä	12
Seikkailu IKEAssa	14
Tammipeura	16
Komiat kehtaa-Kemiat kohtaa	18
Etanolin korvaaminen transsilla opiskelijoiden päihtymistö- iminnassa	21
Tisle testaa: Ryhmäliikunnat	24
Kyökin puolella	26
Perin merkillistä	28
Penkki-XQ	31
Itse asiaan - Skumppa	32
Rauta-Joni	34

Heipähei rakkaat kiltalaiset!

Wappu on jälleen julistettu tulevaksi, joka toisaalta myös tarkoittaa oman kapteeninurani uhkaavaa päättymistä. Vuosi on kulunut uskomattoman nopeasti. Kyllähän siitä varoitettiin aiemmin, mutta eihän mitään usko ennen kuin itse näkee, eikö? Luulen tosin, että näen sen vasta rämpiessäni ylös Laajalahdesta.

Nyt on myös teillä, arvon pHuksit, loppurutistus edessä. Wapun aattona saatte painaa päähänne vitivalkoisen, sileätupsuisen, ihkauuden ja ikioman teekkarilakinne. Se tulee varmasti olemaan yksi vuotenne suurimmista kohokohdista. Sitä ennen täytyy vielä puristaa kasaan upea speksi sekä selviytyä yöjäynän haasteista. Niin ja tietysti jaksaa tapahtumantäyteinen wappuviikko! Muistakaa, että pHuksiwappu on vain kerran elämässä, nukkua ehtii sitten kesällä ;)

Lopuksi haluan vielä kiittää teitä kaikkia tästä vuodesta. Te pHuksit olette todella pitäneet lipun korkealla ja näyttäneet muille mitä se paljon puhuttu kemistihenki on. Olen uskomattoman ylpeä teistä! Toivottavasti jaksatte vielä pHuksivuoden jälkeenkin vetää samalla energialla ja meinigillä.

Kiitän ja syvään kumartaen,
Elina
pHuksikapteeni

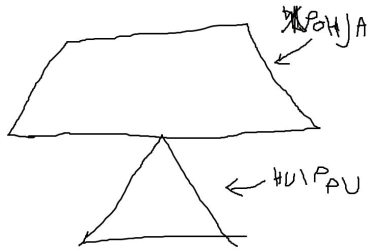
Tisleen lukijapalaute

Vastine juustolle

Olen ollut tilaajanne jo hyvin pitkään ja olenkin nauttinut lehden yleisestä laaduttomuudesta. Viime tisleessä (Tisle 1/2012) oli kuitenkin jotain hyvin väärää, joka sai minut menettämään kunnioitukseni lehden toimittajia kohtaan ja pakotti minut mitä pikimmiten kirjoittamaan vastineen. Jotain hyvin väärää. Nimittäin Tisleen raatitentti ja sen liite, jossa väitettiin juuston kuuluvan voileivän päälle. Joku punaniskajunttilehti 90-luvulta vielä liitteenä todistamaan tätä absurdia väitettä.

Juustohan kuuluu aina alimmaisiksi. Yksi käytännön tilanne on esimerkiksi se, että laitat leivän mikroon. Ei siihen sillon voi mitään muuta kuin juuston laittaa. Jolloin lopputuloksena tulee vasta mikroituksen jälkeen juuston päälle. Mitä sitten, jos sormet vähän rasvoittuvat meetwurstista? ONKO TÄMÄ JOKU MARTTAKERHO?! HÄH!? Aiotteko te kieltää mieheltä rasvaisten sormien nuoleminen ilon?!

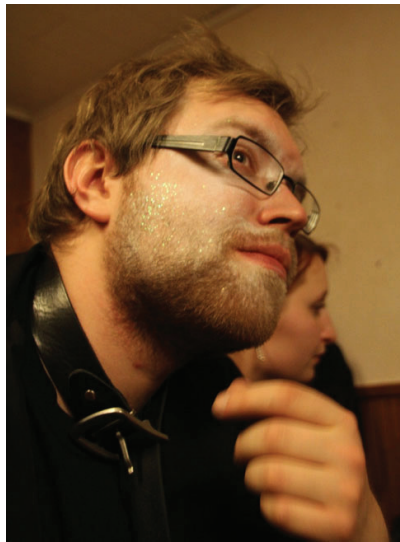
Ei pyramidiakaan rakenneta pohja päälle taktiikalla. Liitin tätä varten havainnollistavan kuvan (kuva 1). Siis vähän niinkuin rakentaisi talon parketoimalla katon. Seuraavaksi lehdessä varmaan julkistetaan että huussipaperi laitetaan rulla seinään päin (kuva 2). Tai että Twilight-saaga on laatuviuhdettä. Itseasiassa tammikuisen perusteella (kuva 3) en epäilisi, jos joku raatilainen tunnustautuisi homo—siis Twilight-faniksi.

Kuva 1. Ei näin

Kuva 2. Mitä v*ttua!? Ei näin!

Kuva 3. Ei todellakaan näin. Kaverilla on jotain v*ttua glitteriä naamassa.

Pyytäisinkin että lehteenne perustettaisiin kauan vaadittu laaduntarkastusyksikkö, jotta joku edes seuloisi tällaisia vääräuskoisia artikkeleja laadukkaiden juttujen seasta. Tarkistetaan faktat, Kiitos!

Laadukasta tulevaisuutta toivoo: Pentti

Arvoisa Pentti,

Raatitentti (Tisle 1/2012) on aiheuttanut jos jonkinlaisen palautevyöryn lehden toimitukseen ja monet muutkin tilaajat ovat ehtineet olla jo mukana komppaamassa teidän mielipidettä. Artikkelisi oli osana uuden toimituksen kokeilua tuoda lehteen uusia elementtejä. Tässä tapauksessa, jotain mitä ei ole koskaan aikaisemmin nähty Tisleen sivuilla, eli humoristisia kirjoituksia. Ymmärrämme, että muutos aiheuttaa aina vastarintaa. Liite oli kuitenkin tarkoitettu lähinnä vitsiksi. Joskin päätoimittaja joutui harkitsemaan pitkään kyseisen lainauksen käyttämistä lehdessä, mutta ei kuitenkaan uskonut kenenkään oikeasti luulevan, että juusto kuuluisi milloinkaan päällimmäiseksi. Onhan jo pelkkä ajatuskin juuston ja leivän yhdistämisestä täysin naurettava! Nyt kokeilu on kuitenkin päätynyt, ja todettu toimimattomaksi. Tisle pahoittelee aiheutunutta närkästyä lukijakunnassaan.

Mitä tulee talon rakentamiseen ja vessapaperiin, työryhmämme tutkii asiaa parhaillaan. Mutta alustavasti näyttäisi siltä, että katto kannattaisi rakentaa ennen lattiaa ja vessapaperia kannattaisi käyttää ainakin neljällä kerralla viidestä.

Tammikuussa taas yritettiin glitterin avulla saada tasapainotettua erään raatilaisten yhtiömaskuliinista partaa, joka - sikäli kun ei irtoa märällä pyyhkeellä - aiheutti kateutta useisakin kemman pojissa, joiden partajouhet voidaan molemmat nimetä, vaikkapa Matiksi ja Tepoksi.

Vastoin yleistä käsitystä, Tisleellä on myös laaduntarkkailuysikkö, joka käy aina perjantaisin tarkastamassa erinäisten tisleiden laadun, ja toisinaan raportoi myös pääkaupunkiseudun naistarjonnasta sekä lihatiskien tuoreudesta. Päätoimittaja pyrkii kuitenkin, mitä pikimmin, palauttamaan Tisleelle totutun tason laajan tilaajakuntansa säilyttämiseksi, ja on siksi poistanut tästäkin lehdestä kaiken edes etäisesti hauskuutta muistuttavan.

Antoisia lukuhetkiä toivottaen,

Päätoimittaja

Ilhastuttiko vai vihastuttiko tisle? Tekikö mielesi itkää? Riemastuttaako päätoimittajan pärstä muuten vain? Palautetta voi lähettää osoitteeseen tisle2012@hotmail.com

Selviytymisopas soluasumiseen

Teksti: Niklas Ilkka

Onneksi olkoon! Olet muuttanut soluasuntoon Otaniemessä tahi muualla. Onko helppoa? Hyvä! Ai ei olekaan? Ei hätää! Koska kaikki paha lähtee kämppiksistä, Tisle tarjoilee tässä kunnon satsin vinkkejä sopuisaan asumiseen.

Ongelma: Kämppis meluaa/bilettää läpi yön klo 5 asti.

Ratkaisu: Ennen kuin lähdet luennolle kello 8.15 laita omat stereosi täysille ja jätä soimaan tyhjään huoneeseesi. Ohita kaikki syyllistävä mussutus kämppikseltäsi.

Ongelma: Kämppis ei vie koskaan yhteistilan roskia.

Ratkaisu: Naulaa täysi roskapussi kämppiksen oveen, ovenkahvan yläpuolelle. Ripusta kyseinen roskapussi niin kauan oveen, että pussi katoaa solusta.

Ongelma: Et näe koskaan kämppistäsi, mutta informoivia Post-it-lappuja ilmestyy solun seiniin ja jääkaapin oveen.

Ratkaisu: Huolimatta lapun sisällöstä kirjoita kääntöpuolella mielipiteesi post-it-lapuista.

Ongelma: Kämppis ei tiskaa omia astioitaan (=tiskivuori) tai/ja käyttää sinun astioitasi ja/tai jemmaa sinun astioitasi huoneessaan käytettyään niitä.

Ratkaisu: Lisää omiin astioihisi pari tippaa denaturoitua spriitä ja anna kuivua. Kun kämppiksesi käyttää kyseisiä astioita, onkin ruoka yllättävän maukasta. Itse muistat aina pestä spriin pois ennen käyttöä, tietenkin. Tiskaamattomuuteen auttaa sama kuin roskapussin kanssa: ripusta alkuun tiskiharja kämppiksen ovenkahvaan. Jos ei toimi, naulaa oveen nelisenkymmentä tiskiharjaa.

Ongelma: Kämppis ei puhu mitään sivistynyttä kieltä.

Ratkaisu: Tarjoa hänelle vodkaa ja juokaa itsenne känniin. Nyt kumpikaan ei puhu sivistynyttä kieltä, joten voitte kommunikoida norjaksi.

Ongelma: Kämppis kokkaa currya tai vastaavaa, joiden jäljiltä keittiö haisee viikon mausteilta.

Ratkaisu: Osta keittiöön WC-raikastesumutin, jolla käryt peittyvät. Voit tuunata raikastimen toimimaan kauko-ohjauksella huoneesi oven läpi tai yhdistää raikastamisen seuraavan kohdan menettelyyn.

Ongelma: Oma huone on kiva, mutta kämppis on perseestä.

Ratkaisu: Ole SEURALLINEN! Joka kerta, kun kuulet kämppiksen tulevan soluun ulkoa tai huoneestaan, laita mustat lasit päähän, avaa huoneesi ovi ja jää seisomaan oviaukkoon mitään sanomatta, naama peruslukemilla. Tarvittaessa suihki sumuttimella.

Ongelma: Kämppis suuttuu ylläolevista välttämättömistä toimista ja kostaa samalla mitalla.

Ratkaisu: Peitä omat jälkesi, ota yhteyttä linnanisäntään ja hanki kämppiksellesi häätö. Nosta jalat pöydälle, olet soluelämän ehdoton selviytyjä.

Soluasumisen survival gear

Korvatulpat: Estää oikein käytettynä herneen menon nenään myös aamun pikkutunneilla.

Vessapaperirulla: Kämppiksesi eivät sitä kuitenkaan muista ostaa.

Lava kaljaa: Koskaan ei tiedä milloin bileet yllättävät.

Ruuvimeisseli: Erittäin käytännöllinen kun pitkäksi venähtäneen illan jälkeen kämppiksesi on päättänyt asettua nukkumaan solunne ainoan vessan lattialle ja lukinnut oven perässään.

Varsijousi: Toimii valkoposkihanhiin sekä ärsyttäviin kämppiksiin. Viiden vuoden takuu.

Teksti: Jouni Huttunen

Solukämpän elämää

Ketku & Koisola esittelee solusi mielenkiintoisimmat kämppikset.

Erä Jormala

Mies, joka on saapunut asuntoosi aromikkaiden lantakikkaroiden ja pihkaisten metsähakkeiden luvatussa maasta. Erä Jormala, rehti ja reilu puuhamies, joka omistaa isoukiltaan saadut salmiakkikuvioiset henkselit ja hänellä roikkuu aina se halvatun heinä hampaanraosta. Kumisaappaitaan hän pitää sisällä, ja Erä Jormala ei myöskään tahdo oikein ymmärtää, mikä muka sinne lavuaariin kusemisen estää? ”Ka, sehän on vessassa ja vieläpä juuri oikealla korkeudella!”. Kaiken lisäksi Erä Jormala nauttii ylenpalttisesti vastapyydettyjen kalojen savustamisesta keittiössäsi ja perunakiljun valmistuksesta yhteisissä saniteettitiloissa.

+ Mutkattoman rehti ja rempseä asenne

- Jatkuva tappelu siivouksesta, joka käydään yleensä puukoilalla.

”Moi, mie oon mualta!”

Wang Wang

Kiinalainen kämppiksesi, jonka oikeasta nimestä et ole vielä aivan varma, mutta kutsut häntä silti Wang Wangiksi, ja toivot, että se liippaa edes läheltä. Wang Wang tuo ulkomaalaisen lisän soluasuuntoosi. Hän kokkailee ahkerasti ja kutsuu myös muita kiinalaisia usein kylään. Et pysty oikeastaan erottamaan kiinalaisia toisistaan, joten kutsut heitä kaikkia varmuuden vuoksi Wang Wangeiksi. Ennen pitkää huomaat, että soluasunnossasi on aina paikalla vähintäänkin neljä Wang Wangia, lisäksi kukaan heistä ei osaa sanaakaan suomea. Kaiken tämän kruunaa se, että nykyään vähintäänkin eksoottiselta tuoksaltava keittiösi - ja myös vessasi - ovat jatkuvassa käytössä!

+ Citykanit ovat kadonneet maisemista, niin myös naapurin kissa.

- Et ole enää koskaan yksin, etkä edes kaksin.

”Wing Wang Wong, Liu Ping Pong!”

Hieno Helmala

Hieno Helmala tuo tositiveeven julkistyrkkyblondit suorana lähetyksenä asuntoosi. Hänen perheensä muistuttaa luonteeltaan Kardashianeja, kaverit Jersey Shoren asukkaita, ja tämän viikon poikaystävä on jotakuinkin Twilight-vampyyrin ja ballerinan risteytys. Hieno Helmala pystyy luomaan draamaa ihan mistä vain, jopa siitä kuinka vessapaperi pitäisi telineeseen asetella, tai kuuluuko juusto leivän päälle, vai alle? Hän myös tietää kaiken kaikesta, on sinua tietysti parempi kaikessa ja aina myös valmis tuomaan ilmi tämän seikan. Itkusta, potkuista ja raivareista saat kärsiä sivullisena uhrina hamaan tappiin saakka. Sinua saattaisi hetken mielihohteesta lohduttaa ajatus, että onneksi talossa asustaa nyt edes hieman naiskauneutta, mutta eivät ne meikitkään kyllä pelasta Jabba the Huttia. Tällaisessa tilanteessa voit vain miettiä, että mitähän se MacGyver tekisi?

+ Et ole enää yhtään riippuvainen tositelevisiön draamasta.

- Kaikki muu paska.

”Yi, ällöö!”

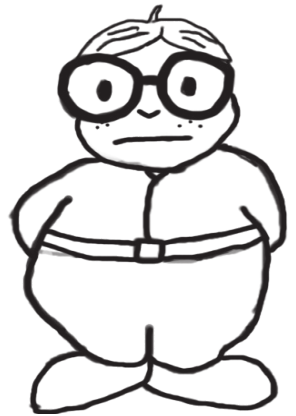
Maahinen

Olet kuullut huhua näistä selainsosiaalisista soluasuujista, mutta olet pitänyt heitä lähinnä myytinä, koska et ole onnistunut koskaan näkemään heitä vielä omin silmin. Tämä johtuu siitä, että maahiset ovat pimeydessä laahustavia yöeläjiä, jotka viihtyvät parhaiten eristyksissä omissa koloissaan. Seinän takaa kuuluva naputus nukkumaanmeno aikaan on selvä merkki maahisen olemassaolosta asunnossasi. Myös tuoreet rusketusradat pöntön reunoilla kertovat maahisen liikkeistä kotonasi. Jos IRC:n kautta voisi käydä tentissä ja vessassa, niin eivät he varmaan koskaan poistuisi kolostaan.

+ Ei tarvitse jakaa yhteistilaa ja solusi on yllättävän hiljainen.

- Ihan vain varmuuden vuoksi tarkistat ovesi lukituksen ennen nukkumaanmenoa.

”LEEEROOO-Y!”

Rypsiöljyä ja käsirysyjä

Ensikosketuksen Otaniemen opiskelija-asuntoihin sain kaverien luona vietettyjen etkojen, jatkojen ja jatkotkojen muodossa. Kaverin kämpän lattialle sammuminen oli monesti myös Ensikosketuksen Otaniemen opiskelija-asuntoihin sain kaverien luona vietettyjen etkojen, jatkojen ja jatkotkojen muodossa. Kaverin kämpän lattialle sammuminen oli monesti myös halvempi ja turvallisempi vaihtoehto kuin matkustaa taksilla kotiin keskellä yötä herättämään pahennusta vanhempien silmissä.

Teekkarikylään muutin itse kirjoille vasta toisena opiskeluvuoteni. Ensimmäinen ”oma” asunto tarjoutui silloisen TKY2:n (tutummin JMT1) ylimmästä kerroksesta. Kesällä infernaalisiin lukemiin lämpiävän kattohuoneiston etuina mainittakoon mainio näköala suoraan OK20 parkkipaikalle, josta iloisen juhkakansan riemunkiljahdukset kantautuivat soluasuuntooni riippumatta siitä oliko ikkunat auki vai kiinni. Myös huolimatta neljän kerroksen korkeuserosta ei jäänyt koskaan arvelujen varaan, milloin joku kanninen IE järjesti keilailukilpailuja kulttuurikäytävällä.

Otaniemeläisen soluasumisen parhaita puolia ovat kuitenkin ehdottomasti kämppikset. Yhdentoista huoneiston soluun oli jollakin ilveellä saatu ehdettu viitisentoista asukasta. Kansallisuuksia oli edustettuna arviolta yhtä monta. Yhteiskäytössä oleva keittiö toimi arviolta yhtä hyvin kuin Neuvostoliitto (vain vainot puuttuivat). Solusta löytyvä tiskikone oli poistunut myynnistä jo 70-luvulla eikä varmasti toiminutkaan 80-luvun jälkeen. Kansainvälisen keittiön käyttö noin muutenkin tuli yleensä aloittaa Tolun ja kloriitin voimalla, sillä yleinen käytäntö oli, että omat sotkut jätetään seuraavan käyttäjän huoleksi. Rypsiöljyssä uitettu liesi oli enemmän kuin tuttu näky aasialaisten mestarikokkien jäliltä.

Solun etuisuuksiin kuului kuitenkin ISS:n alaisuudessa toimiva siivoja, nimeltään ”Friday” (ainakin solun seinän siivouslistan allekirjoitus niin kertoi). Herra Perjantain säännöllinen rytmi piti huolen, että kämppiksen yhteistilan lattialle heittämät oksenukset tai avonaisesta parvekkeen ovesta sisäänpäässeiden varisten ja harakoiden levittelemät roskat ja jätökset eivät haitanneet soluasumista kerrallaan viikkoa kauempaa.

Ylivoimaisesti parasta soluasumisessa oli kuitenkin oma rakas seinänaapurini Igor (nimi ei muutettu). Kaveri ansaitsisi kokonaan oman lukunsa, mutta yritän mahduttaa yhdessä vietettyjen hetkiemme parhaat palat kuitenkin tähän tarinaan. Ulkonäkönä puolesta tämä Robinson Crusoe -looka-like olisi voinut hyvin asustella autiolla saarella. Lieko näin ollen sattumaa, että Igor muodosti Perjantain kanssa tehokaksikon ensimmäisen terrorisoidessa soluamme ja jälkimmäisen pitäessä yllä järjestystä.

Muutamien enemmän tai vähemmän kiivaiden keskustelujemme aikana minulle selvisi muun muassa, että Igor on Kroatiasta, osaa englantia, mutta ei todellakaan ymmärrä puhetta. Esimerkiksi kysyttyäni Igorilta (tallavella) onko parvekkeen ovea tarpeen pitää auki hänen siellä tupakoidessaan, niin kuulemma on, koska sisältä tulee lämmintä ilmaa. Jäin sanattomaksi. Toisaalta silloin kun Igor ei tupakoinut parvekkeella, niin hän teki sen huoneessaan.

Igor oli myös intohimoinen musiikin harrastaja. Erittäin kykenevien kaiuttimien lisäksi häneltä löytyi myös bassokitara ja vahvistin. Kerran Igorille mainitsin, että sen musiikin luokuttamisen tai basson näppäilyyn voisi toteuttaa suosiolla päiväsaikaan (mielumin tosin ei ollenkaan). Igor ei halunnut ymmärtää miksi se häiritsi minua, mutta kuitenkin vakuutti, että jos johonkin hänen öiseen konserttoonsa heräisin, niin olisin tervetullut vaikka itse kääntämään volyymit pienemmälle.

Tapahtuipa sitten kerran: herätessäni kolmen aikaan yöllä ihmeelliseen runkopatjan tärinään kesti hetki edes tajuta mitä tapahtuu. Melko nopeasti minulle kuitenkin valkeni, että nykyisen metron työmaan räjäytyksiin verrattavat efektit olivat lähtöisin Maestromme bassokitara & vahvistin-kombosta. Kävin sitten Igorilta tiedustelemassa, että mitäköhän h*****a hän luulee touhuavansa. Hän selitteli jotain kellonaikaan sidotusta luovuudesta. Olipa hänen onnistunut houkutella joku muusakin asuntoonsa, jolle esitteli ”taitojaan”.

Igorin vastahakoisuuden seurauksena ja aiemmin sovitun mukaan kutsuin itseni lopulta sisään, marssin Igorin vahvistimelle, kytkin virran pois ja toivotin vielä hyvät yöt poistuessani. Tässä vaiheessa Igorin välinpitämätön asenne siirtyi syrjään ja tilanteesta kehkeytyi pienehkö kähämä. Suomea puhuva seuralaisensa päätti kuitenkin tässä vaiheessa puuttua peliin, rauhoitteli meidät ja lupaili minulle, että katsoo volyymien pysyvän alhaalla. Yö piti sisällään vielä lopulta pari linnanisännän vierailua ja seuraavana aamuna päätimme linnanisännän kanssa yksissä tuumin pistää vireille kirjallisen valituksen. TKY:n asuntoneuvoston harvan kokoustamistahdin ja hitaan päätöksenteon takia Igor ehti kuitenkin muuttaa pois ennen kuin sain häntä itse virallisia teitä pitkin hädettyä. Harmi.

Jsmo Raatikainen

Seikkailu IKEAssa

Pehmeitä sohvia, mukavia sänkyjä, tyhjiä viinipulloja ja mättösafkaa. Niistä on täydellinen krapula tehty. Ja yllättäen myös länsinaapurimme ylpeys, huonekalukauppa IKEA!

Kevät on pesänrakentamisen aikaa. Yhä useamman pHuusin otaantuessa varttuneemman kiltalaisten tehtävä on auttaa tulokasta luomaan viihtyisiä ilmapiiri opiskelijakämppeensä. Siispä innokas pHuusiryhmämme päätti järjestää hyödyllisen ekskursion palleroille, jotka tarvitsevat upouuteen soluasuuntoonsa kaikenlaista sälää pullonavaajasta oksennusämpäriin. Opiskelijaystävällinen valinta hankinnoille on tietysti kaikille tuttu ja turvallinen ruotsalainen IKEA-ystävämme, jonka edullisuus perustuu massalaatuun ja ”kokoa se itse, pärreke!” -periaatteeseen.

Ekspediatio alkoi iltopäivällä Sellon bussiterminalista. Matkaan oli uskaltanut lisäksi matkanjohtaja Niklas, juomanlaskija Miikka, ulkomaalaisvahvistus ja valokuvaaja Kei, pHuusiedustaja Ora, joka myöhemmin osoittautui IKEA-ekspertiksi, sekä illemmalla autolla paikalle päristellyt Anni N. Pitemmittä ostoskeskushengailuita astuimme sinikeltaiseen IKEA-bussiin, joka kiidatti meidät kohteeseemme Espoon Lommilaan (Hihi, Jukka!) ilmaiseksi. Matkalla ehdimme ihailla Turun motarin kauniita maisemia ja tuota pikaa saavuimme kiltahuoneemme notkuvan sohvapöydän kotiin - IKEAan.

Heti ensimmäiseksi suuntasimme automaatile, jonka nappuloita painelemalla voi liittyä IKEA Family -jäseneksi. Jäsenyyden mukana saa tietysti erityistarjouksia eli voi syödä lihapullia halvemmalla ja olla söpön IKEA-perheen jäsen, mumsmums. Oran mukaan IKEA lähettää perheenjäsenilleen vain noin kerran kuukaudessa spämmiä, ei paha.

Kun olomme oli tervetullut ja olimme hamstranneet tarpeeksi ilmaisia kyniä, nappasimme tavaratalon kartan ja lähdimme katsastamaan yläkerran tiloja. Yläkerrassa on huonekalunäyttely eli myyntiartikkelit on laitettu esille muodostaen viihtyisiä ja todentuntuksia huonekokonaisuuksia. Jo ensimmäisen keittiösimulaation jääkaapista löytyi muovisia hedelmiä ja kamalasti tyhjiä viinipulloja. Lienevät henkilökunnan tai tylsistyneiden perheenisien piilopulloja. Vaikka huoneet näyttävät aidoilta, kaikkea ei kannata testata: vessanpöntöt eivät kuulemma vedä. Liesituuletin puolestaan toimi!

Sitten pääasiaan eli ruokaan! Nälkäinen XQ-massa laahusti päivän päätteeksi IKEAn gourmet-ravintolaan, joka on kuuluisa lihapullistaan. IKEA Familyläläiselle 10 pullan annos maksoi tällä kertaa 2,95e ja kahvin sai kaupan päälle. Melkein yhtä hyvä diili kuin tenttiviikolla Täffällä. Olin ensimmäistä kertaa syömässä IKEAn lihapullia enkä ollut erityisen lumoutunut. Pullat olivat pieniä ja kiinteitä, ja niitä oli valehtelematta yksi liian vähän! En kokenut reklamaatiota aiheelliseksi, koska perunamuussi ja puolukkahillo paransivat krapulan. All in all, jag gillade!

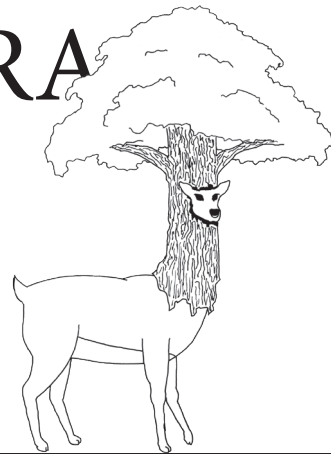
XQilijat suosittelevat:

- Lasten leikkipaikat: myös Miikka tykkäsi.
- Löytönurkka: bongaa itsellesi vieläkin edullisempia, hitusen kuluneita, näytteiltä poistuneita huonekaluja.
- Itsepalvelukassa: voi leikkiä kassatätiä
- IKEAn siniset kassit.
- Köttbullar.

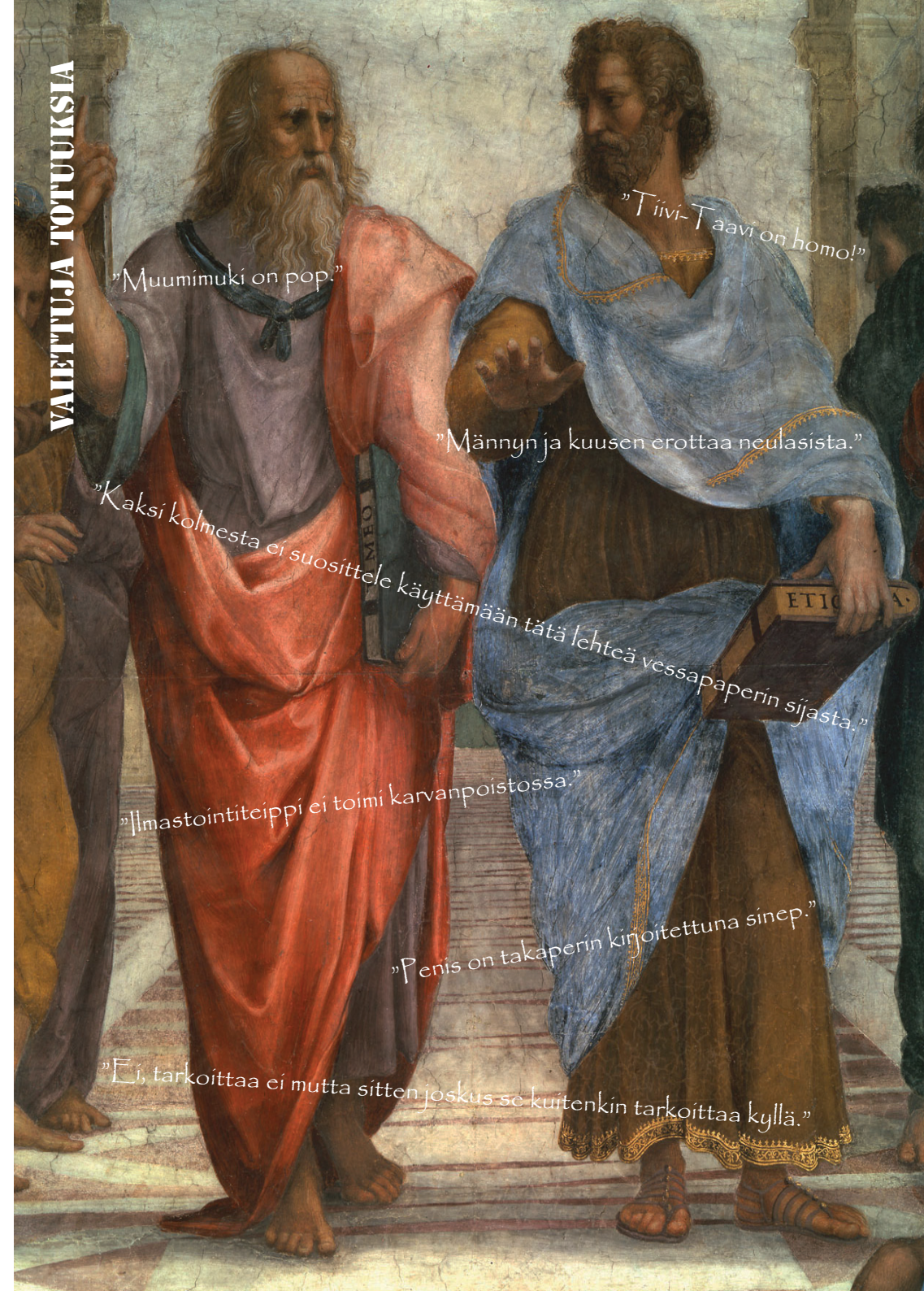
Ylhäällä koeistuimme vielä muutamat sohvot ja pyörimme tuoleilla, sitten suuntasimme alakerran erikoismyymälöihin, jossa myydään kaikkea sisustus- ja keittiökamaa. Alakerrassa kannattaa olla kriittinen: tuotteet ovat uskomattoman halpoja (vesilasi 0,50e) ja niitä saattaa hamuta itselleen, vaikka niitä ei oikeastaan edes tarvitsisi. ”En mä tätä maidonvaahdotinta ihan joka päivä käyttäis, mut mieti, vaan puoltoista euroa!” Toinen sudenkuoppa on kauniit tavarat, joita varsinkin naisilla on taipumus keräillä IKEA-kasseihinsa turhan heppoisin perustein. Itsekin syylistyin tätimäisyyskiin ja ostin heräteostoksena pari sohvatyynyä. Ja pöytälamppun. Totesimme joukkomme kanssa yksimielisesti, ettei IKEAsta voi lähteä ostamatta mitään.

TAMMIPEURA

VAIETTUJA TOTUUKSIA

Komiat kehtasivat eli kemiat kohtasivat perinteisesti kevään ensimmäisellä tenttiviikolla 8.-10.2. Tällä kertaa kohtaamispaikkana oli pahamaineinen lappeen Ranta. Kemistikillasta edustamaan lähtivät JLo, Loska-Sakke, Eero + pörröt, Olli ”junadoku” Leinonen sekä al-lekirjoittanut. Matkassa mukana oli myös vahvistus puunjalostajilta: Kimmo ”hyljereppu” Kajander.

Suurin osa porukasta pääsi lähtemään matkaan torstaina aamun sarastaessa mutta pari sankaria jäi metsästämään opintopisteitä prosen tenttiin. Saa nähdä miten poikien kävi. Aamupala käytiin hakemassa mäkkäristä, jonka jälkeen hypättiin junaan. Junamatka kului musiiikkia kuunnellen, huonoa huumoria viljellen ja sitsiasuja tuunaillen. Lappeen Rannassa tapahtuman isännät olivat jo meitä vastassa ja lähdimme majoituspaikkaan. Kun iskuryhmä, Otaniemi, Tampere, Oulu ja HYK, oli kasassa, siirryimme itse yliopiston tiloihin hieman katselemaan mestoja. Meidät jaettiin kolmeen ryhmään, joissa kiersimme ympäri rakennusta. Pian ryhmämme kuitenkin huomasi, ettei sitä nähtävää nyt ollutkaan ihan niin paljon ja päätimme siirtyä läheiseen virvoitusjuomia tarjoilevaan yritykseen sammuttamaan janomme. Kun mehut oli juotu, liityimme muiden ryhmien joukkoon koulun ruokalaan.

Ruokailun jälkeen vuorossa oli kyykkäturhaus. Vanhoina suunnistajina lähdimme kohti yöpymispaikkaamme hakemaan saunakamoja turnauksen jatkoja varten. Loskis ja Oulu-Juha etenivät kuin vanhat konkarit jääpuikkomiekkojensa kanssa, kun taas me muut jouduimme toteamaan, ettei suunnistus ilman karttaa ollutkaan se suurin vahvuus. Perille kuitenkin päästiin eikä turnauksen alustakaan myöhästytty ihan liikaa. Otaniemen opiskelijat Eero ja Olli olivat myös päässeet määränpään. Kyykkäturhauksen aikana kalastuskausi tuli avattua itse kullakin ja haukia saatiin niin paljon, ettei illaksi sitten tarvinnutkaan hankkia muuta evästä.

Ilta alkoi rennosti SikaKimblen merkeissä (SikaKimble: vähän niin kuin kimbleä, mutta pelinappuloina on kaljatölkit. Jos syö toisen nappulan, täytyy tölkki juoda tyhjäksi. Juomisosuutta helpottamaan SikaKimbleä pelataan yleensä neljän hengen joukkueina). Kaksi peliä putkeen ei välttämättä ollut se illan paras päätös. Itse en kuitenkaan oksentanut pelipöytään. Pelin jälkeen lähdettiin ulos lillumaan paljuun. Ja ahdastahan siellä oli: paljuennätys oli muistaakseni 17. Seuraavaksi moni pystyikin todistamaan melko yleisen musta-aukkoilmiön eikä illasta ole juuri muuta kerrottavaa kuin SikaKimble, sauna ja palju. Nukkumaan mentiin sitten ajoissa niin kuin asiaan kuuluu!

Aamu tuli nopeammin kuin kukaan olisi toivonut. Pikaisen aamupalan jälkeen nousimme bussiin ja suuntasimme kohti ensimmäistä exqu-kohdetta: Nordkalkin tehdasta. Tehdasvierailu oli melkoisen mielenkiintoinen: istuimme bussissa ja ajelimme ympäri aluetta erään työntekijän esitellessä meille paikkoja ”En mä kyllä oikeestaan tiedä tästäkään mitään”-meiningillä. KAAMEE ROTKO oli selkeästi tehtaan paras nähtävyys. Nordkalkin jälkeen vuorossa oli turistikierros lappeen Rannan keskustassa ja sielläkös se levottomuuskrapulhumala iski. Isäntämme eivät olleet kovin tyytyväisiä bussin takaosan Otaniemi-Tampere-Oulu-sikaosastoon ja saimme kuulla melko kovia (kuitenkin tyhjiä) uhkauksia. Hinttien ja nudistikirkkojen jälkeen saavuimme UPM:n tehtaalle, jossa exqu oli aivan eri luokkaa kuin Nordkalkilla. Pääsimme kurkistamaan tehdasalueen lisäksi vesilaboratorioon, valvomoon sekä tuotekehityslaboratorioon. Monia jäi kuitenkin ihmetyttämään tarjotun ruoan kossupitoisuus. Bussissa sikaosasto pääsi taas valloilleen mutta päästyään takaisin majapaikkaan tunnelma hiljeni kummasti.

Kuuden aikoihin olikin aika alkaa valmistautua illan koitosta, sitsejä, varten. Teemana oli kierrätys, joten päätimme vaihtaa haalareita keskenämme. Team Otaniemellä oli lisäksi yhteensopivat hattu, laukku sekä hansikas a'la kierrätyskeskus. Sitseille oltiin plaseerattu kunnon sipapöytä: Oulu, suurin osa Tampereä ja puolet Otaniemestä. Itse istuin JLon ja Loskiksen kanssa HYK:kiläisten keskellä, joten nimesimme pöydän päätymme pikkupossu-pöydäksi. Eikä kyllä jääty kakkosiksi: Otaniemi edusti hienosti sille tavanomaiseen tapaan! Lukkarit tekivät kaikkensa, jotta pöytäjuhla ei olisi lähtenyt lapasesta, mutta ollaanpas nyt rehellisiä: homma lähti lapasesta siinä vaiheessa, kun kävelimme huoneeseen sisään. Nice try though. Sitsit jatkuivat luonnollisesti jatkoilla, jolloin tanssilattialla nähtiin ties minkälaista porukkaa. Kuuma taisi ainakin olla.

Aamu yllätti meidät jälleen ikävästi. Pääsimme kaikki kuitenkin ylös ja seuraavaksi suuntaa oli sillis. Tarjolla oli ainakin muniä ja pekonia, nam! Onneksi Sakke oli paikalla pitämässä huolen siitä, että kaikki saivat vihanneksia sen puoli kiloa päivässä. Koska lappeen Rannassa bussit ei kulje ainakaan sunnuntaisin, hyvästelimme isäntämme sekä muut kemistit ja tilasimme taksin asemalle. Vaikka lipunmyyjällä ei ollut ehkä ihan paras päivä, saimme kuin saimmekin liput samaan junakoppiin. Kunhan saimme mummon hädettyä paikaltamme (hups) kotimatka pääsi alkamaan. Junassa saimme pitkästä aikaa muistutuksen ihmisten ennakkoluuloisuudesta opiskelijoita kohtaan, kun konduktööri tuli ystävällisesti kertomaan erään kanssamatkustajan valittaneen meidän ryyppäävän junassa. Syypää tähän oli tietenkin pahis-Olli, joka heti junaan päästyään oli alkanut ”ryypätä” energiajuomaa. Ja jos opiskelija juo jotain tölkistä, niin mitä muuta se voisi olla kuin olutta? Valitettavasti kaikki olut oli kuitenkin jo juotu.

Exqu-terveisin,

Elina

Etanolin korvaaminen transsilla opiskelijoiden päihtymistöiminnassa

E. Tuomola, E. Olevainen ja S. Hawking

Johdanto

Suun kautta nautittavaksi soveltuvan etyylialkoholin korkea markkinahinta on lisännyt kiinnostusta vaihtoehtoisia päihtymismenetelmiä kohtaan suomalaisissa opiskelijayhteisöissä [1]. Liuottimien haistelun lisäksi erityistä kiinnostusta on herättänyt perinteinen shamaanitranssi.

Shamaanitranssi perustuu Liebermannin *et al.* mukaan tanssijan auran vahvistumisesta seuraavaan henkilökohtaisen energiatilan värähtelyyn [2]. Kun värähtely saavuttaa saman taajuuden henkilön tähtimerkin kanssa, muodostunut resonanssi kumuloituu keskushermostovibraation synnyttämäksi päihtymystilaksi [2]. Tämä teoria on tiedeyhteisössä varsin yksimielisesti hyväksytty eikä sitä liene syytä epäillä.

Vaikka transsin toiminta päihteenä tunnetaan varsin kattavasti, kokeellista ja tieteellistä tutkimustietoa transsin sopivuudesta yksittäisen henkilön tai ihmisryhmien pääasialliseksi päihtymisen lähteeksi länsimaaisessa etanolikeskeisessä viihtymiskulttuurissa ei tiettävästi ole olemassa [3]. Tämän tutkimuksen tavoitteena on kokeellisella havainnointitutkimuksella tutkia suomalaisen opiskelijayhteisöön kuuluvien koehenkilöiden sopeutumista vaihtoehtoiseen päihtymiseen käyttäen shamaanitanssia sekä täydentää käsitystä transsin kulttuuriantropologisista erityispiirteistä kokeellisen transsitutkimuksen keinoin.

Koeasetelma ja sen toteutus

Koehenkilöt koottiin Espoon Otaniemeen keskittyneen opiskelijayhteisön keskuudesta. Suunnitellusta koehenkilömäärästä jouduttiin joustamaan, koska koehenkilöhakemuksia saatiin vain kolme. Lisäksi yksi hakemuksista jouduttiin hylkäämään, koska koehenkilökandidaatti osoittautui liikuntarajoitteiseksi, mikä olisi ollut ongelmallista koejärjestelyn, johon liittyi koehenkilöiden tanssiminen transsissa vaikeakulkuisessa metsämaastossa, kannalta. Myöskään kaikkia koehenkilöiden edustavuudelle asetettuja kriteerejä ei saatu toteutumaan. Esimerkiksi osoittautui, että kolme koehenkilöehdokasta (mukaan lukien yksi myöhemmin liikuntarajoitteellisuutensa vuoksi hylätty ehdokas) olivat samat henkilöt kuin tämän tutkimuksen tekijät.

Kokeen suorittamiseksi otettiin yhteyttä laajasti suomalaisessa shamaaniyhteisössä tunnistusta saaneeseen kontulaiseen shamaaniin, joka yleisesti shamaaniipiireissä tunnetaan pelkän etunimensä perusteella nimellä ”Markku”. Markun tehtävänä oli ohjata koeryhmä toimimaan transsin saavuttamisen edellyttämällä tavalla. Kokeen tarkkailijana toimi tutkimuksen tekijöistä koehenkilöryhmän ulkopuolelle jäänyt S. Hawking.

Koe suoritettiin Itä-Helsingissä sijaitsevalla kaupunkimetsäalueella siten, että koehenkilöt suorittivat transsin saavuttamiseen edellytyksenä olevaa tanssitoimintaa shamaanasiantuntija Markun ohjauksella tarkkailijan havainnoidessa ja haastattelussa etenevää päihtymistä. Kokeen haastatteluosuuden tulokset on esitetty taulukossa 1.

Taulukko 1. Shamaanitanssin ohessa esitettyjen haastattelukysymysten vastausjakaumat kysymyskohtaisesti. Kysymykset esitettiin koehenkilöille noin kolmen tunnin tanssimisen jälkeen.

Kysymys	Vastaus: kyllä / %	Vastaus: ei / %	Vastaus: en osaa sanoa / %
Onko päihtymystilanne yhtä voimakas tai voimakkaampi kuin viiden ravintola-annoksen verran alkoholia nautittuunne?	100	0	0
Pitäisikö mielestänne sitsien ilmoittautumiskaavakkeissa tulevaisuudessa käyttää päihtymisvaihtoehtoja valittaessa vastausvaihtoehtojaottelua alkoholiilinen/transsillinen/päihteetön?	100	0	0

Kokeen tulokset ja tutkimusryhmän johtopäätökset

Kokeen haastattelututkimuksen perusteella havaittiin opiskelijayhteisöön kuuluvien koehenkilöiden keskuudessa selvää kiinnostusta transspainotteisiin päihtymistoimintaan siirtymistä kohtaan. Transsiin täysin tottumattomat koehenkilöt siis vaikuttivat olevan hyvin sopeutuvaisia tanssimiseen perustuvaan päihtymisen toimintamalliin. Haastattelun tuloksiin on kuitenkin syytä suhtautua varauksella, koska kokeen tarkkailijalle jäi koetilanteesta epäselväksi ymmärsivätkö sekavasti käyttäytyneet koehenkilöt heille esitetyt haastattelukysymykset, kuten oli tarkoitettu. Tämä on erityisen huolestuttavaa, kun otetaan huomioon, että

koehenkilöt olivat aiemmin mukana laatimassa haastattelututkimuksen kysymyksiä. Toisaalta tämä myös kuvastanee koehenkilöiden kokeman päihtymystilan syvyyttä, mikä puolestaan tukee haastattelututkimuksen ensimmäisessä kysymyksessä, jossa päihtymystilaa tiedusteltiin, tulokseksi saatua vastausjakamaa. Koetilanteessa tarkkailijana toiminut S. Hawking arvioi koehenkilöiden vaikuttaneen transsitilaansa varsin tyytyväisiltä ja hänen sanojaan lainaten ”ei lainkaan tyyppillisen viinanhimoisilta”, mikä viittaa vahvasti siihen, että transsin avulla päihtyminen saattaisi hyvinkin riittää paikkaamaan alkoholittomuuden jättämän aukon tilastollisesti tyyppillisen opiskelijan päihtymistarpeen ohjaamassa arjessa.

Tutkimusryhmä arvioi omien tulostensa olevan varsin kattavia ja täyttävän havaitut aukot tiedeyhteisön transsitiedoissa. Kuitenkin esimerkiksi laajempi haastattelututkimus suuremaalle koehenkilöjoukolla saattaisi tuoda joiltain osin lisätietoja transsin sopivuudesta osallistujamääriltään suuriin päihtymistapahtumiin.

Viitteet

1. R. Viitanen, K. Siilasmaa, Tyytymättömyys alkoholin korkeaan hintaan Otaniemen teekkarien keskuudessa, Humanistinen ”tiede”lehti, 2/2009, s. 1976-1995.
2. R. Liebermann, C. Liebermann, H. Liebermann, Trance poveikis žmogaus savybių, įsivaizduojamo okultizmo požiūriu, Pseudo Science of Lithuania Journal, 2/1988, s. 424-452.
3. E. Albertstain, The Trance Related Information That Has Not Been Researched Yet, The Knowledge That Does Not Exist Yet Journal, 1/2012, s. 1-2.

Arboituksia arboituksia

1. Mikä ukko on karvainen ja syö kalaa.
-Saukko
2. Mikä ukko lähtee päästäsi vain irti repimällä?
-Hiustukko
3. Mikä ukko saa kenet vain hiljaiseksi?
-Suukko
4. Mitä ukkoa et haluisi selkään sua taputtavan?
-Puukkoa
5. Mikä ukko sun takanas kulkee, sitä kuitenkin koskaan näkemättä?
-Persaukko
6. Mitä ukkoa, kun perään puhalttaa, se villisti viheltää?
-Savikukkoa
7. Mikä ukko suojaaa sua pitkäkyntisiltä ja aiheuttaa päänvaivaa murtomiehille?
-Poliisisetä

Tisle testaa: Ryhmäliikunnat

Unisportin mainiolla 12 kk kausikortilla saa punttiksen käyttöönsä puoli-ilmaiseksi, mutta saa sillä muutakin! Tisleen toimittaja ottaa kortistaan täyden hyödyn ja testaa Otaniemen jumppatarjonnan - laidasta laitaan.

Pilates

Mikä työehtosopimus on pelkkä vitsi? No tietenkin pilaTES! Yli satavuotiaalla lajilla on maailmalla noin 11 miljoonaa harrastajaa. Unisportin sivut povaavat säännöllisen pilatoinnin parantavan ryhtiä ja kehonhallintaa, jotka saavutetaan hallitulla hengityksellä ja liikeradoilla. Vaikutukset kohdistuvat pääosin keskivartalon syviin lihaksiin. Mitäpä tämä kaikki käytännössä tarkoittaa?

Tunnille osallistui 21 henkilöä, joista kaksi jätkiä. Jumppamattoa välillä hyödyntäen (ei kenkiä!) suoritetaan hitaita taivutusliikkeitä käsillä, jaloilla ja keskivartalolla joko seisten tai maassa maaten. Vietäessä kehonosa ääriasentoon hengitetään ulos, ja alkuasentoon palatessa hengitetään sisään. Pilates on saanut vaikutteita joogasta, mikä näkyykin liikevalikoimassa. Hengitystekniikka, ohjeiden täsmällinen noudattaminen ja puhtaat liikeradat tuottavat omat haasteensa ensikertalaiselle. Tunti kuluu yllättävän nopeasti, vaikka hidastempoiselta ja kevyeltä tunnilta ei tätä odottaisi. Pilates on tavallaan kiehtovaa, mutta useampi käyntikerta on tarpeen lajiin sisälle pääsemiseksi.

Bodypump

Pumput ovat mukavia, senhän tietää jokainen KeLan kursseja käynyt. Pienestä nuhasta huolimatta päätin käydä hieman pumppaamassa rautaa ja itseäni Bodypumpin® muodossa. Bodypump® on vuonna 1991 Phillip Millsin kehittämä ryhmäliikuntalaji, jossa useimmat liikkeet tehdään tangolla ja painoilla. Maailmanlaajuiset koreografiat uusitaan kolmen kuukauden välein. Samaan Les Mills® -sarjaan kuuluu myös Unisportin tarjoama SH'BAM®.

Millsin alkuperäinen tarkoitus oli saada miehet jumppatunneille, mikä näyttikin toteutuneen: lähes loppuunvaratulla tunnilla miehiä oli 46:sta osallistujasta 17. Tunti alkoi välineiden keräilyllä, kun jokainen haki itselleen tangon levypainoineen, steppilaudan, kaksi käsipainoa ja jumppamaton. Valitsin iisit 7 kg rautaa tangolle, mutta atleettisimmat tytöt ja jätkät kahmivat suoraan 20 kg! Kaikki suurimmat lihasryhmät käydään läpi pitkäkööillä sarjoilla, kuten hauiskäännöillä, kyykyillä, maastavedoilla ja vatsalihasliikkeillä. Sarjojen välissä on mahdollisuus poistaa tai lisätä painoja. Tämän ansiosta kuka tahansa saa vedettyä kunnon treenin, ja omaa kehitystään on helppo seurata kirjaamalla käyttämänsä painot ylös. Ensimmäisellä tunnilla kannattaa vilkuilla mallia ohjaajasta ja muista osallistujista, mutta koreografian oppinee jo parin kerän jälkeen. Toistaiseksi paras ryhmäliikunnoista, kannattaa kokeilla!

"If you REALLY want to pump iron, buy yourself a metallic Barbara!"

Kyökin puolella

Mullahan ei tietystikään ole mitään ituhippejä vastaan, mutta tämänkertaisessa kyökkikirjoituksessa käsitellään sitten nimenomaan sitä ituhippeilyä. Tämä artikkeli on puhdasta mielipidekirjoittelua, jonka tarkoituksena ei todellakaan ole kenenkään provosoiminen, kansanryhmien kiihottaminen puolesta/vastaan tahi erinäisten tahojen tunteiden loukkaaminen - varsinkaan niiden rehunpurijoiden.

Kasvissyöjät, vegetaristit, vegaanit, laktovegetaristit, lakto-ovo-vegetaristit ja ynnä muut samankaltaiset pupunruuanpupeltajat noudattavat elämäntapaa, jossa karsitaan tietty määrä eläinperäisiä tuotteita ruokavaliosta, tietysti jokaisen omien mieltymysten mukaisesti. Vegeily oli muistaakseni pari vuotta sitten todella suosittua puuhaa, jota kaikki tyylitietoiset ihmiset halusivat noudattaa ruokavalionaan, mutta nykyään se alkaa kyllä olla jo melko ”retrohipsterimäistä” touhua. Varsinkin, kun se iki-ihana karppaus on tämän hetken valitsevin muotivillitys – kuulemma koiratkin karppaavat eli siis barffaaavat. Kasvissyöntibuumin jo pikku hiljaa laannuttua on vegeily kuitenkin edelleen pitänyt pintansa ainakin ryhmissä, jotka näkevät eettisiä ongelmia eläinperäisissä tuotteissa, muuten vain pelkäävät niiden käyttöä tai ehkäpä epäilevät niiden käytön vaikuttavan omaan terveyteen ja hyvinvointiinsa – ”tai jotain”.

Syyt sikseen, sillä pakko silti ihailla näiden ituhippien selkärankaa ja periksi antamattomuutta olla käyttämättä sitä yhtä, ehkä helpoiten saatavinta, ja yleisintä ravintoryhmää ruoka-aineenaan. Osasta meistä voi tuntua jotakuinkin oudolta sellainen ajatus, että joutuisi tyytymään astetta niukempaan ruokatarvikevalikoimaan. Se luo myös tietynlaisia haasteita kaikkien ihmiselle tarpeellisten ravinteiden saantiin, varsinkin jos on lähtenyt vegeilemään sillä jokapojan perinteisellä erikoisuudella, ”kirsikkatomaatteja&kokista” -linjalla. Ei vegeily sittenkään ollut niin helppoa, vai mitä Jouni?

Raaka-aineiden vähentyminen päivittäisravinnosta voi kuitenkin parhaimmissa tapauksissa luoda aikaiseksi uudenlaisia ja rohkeita kokeiluja, joita ei ole ennen tullut edes ajatelleeksi-kaan. Seuraavaksi esitellään eräs melko eläinystävällinen illallisresepti. (Vain yhtä eläintä on vahingoitettu tämän kolumnin kirjoituksen aikana, ja sekin oli vain eteeni tepastellut lokki, jonka pyrstöhyheniä pöyhitin neljänelosellani matkalla kaupasta kotiin.)

Kasvisillallinen:

Punajuuripihvit:

- keitettyjä punajuuria
- munaa (Jos ei muna kelpaa, niin käytä vaikka soijaa.)
- korppujauhoja
- tinjamia
- öljyä

Ohje:

Leikkaa keitetyt ja kuoritut punajuuret noin 1 cm paksuisiksi viipaleiksi. Varataan kaksi leveää ja reunallista astiaa, joista toinen on punajuurisivujen munalla voitelua varten ja toinen niiden leivitystä varten tinjami/korppujauho –sekoituksella. Voitelun ja leivityksen jälkeen siivut paistetaan molemmin puolin kuumalla ja öljytyllä pannulla. (Lisäsin pannulle myös seesaminsiemienöljyä antamaan pihveihin pikanttia makua.)

Kasvismuusi:

- 1 kg perunaa
- n. 0,3 kg bataattia
- 3 porkkanaa
- 100 g pakastepinaattia
- 50 g voita
- n. 2 dl maitoa
- 2 tl suolaa

Ohje:

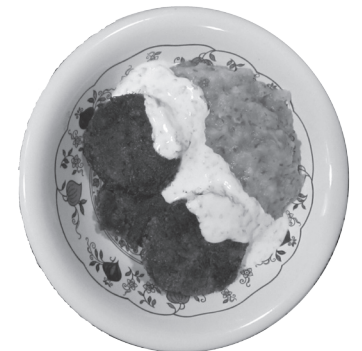
Aloita laittamalla pakastepinaatti sulamaan. Seuraavaksi kuori ja pilko pienemmiksi perunat, bataatit ja porkkanat. Keitä juurekset kypsiksi asti. Kaada keitinvesi pois. Lisää sekaan voi, maito, suola ja pakastepinaatti. Aloita survominen ja lopeta vasta, kun muusi alkaa näyttää jotakuinkin/tarpeeksi hienojakoiselta seokselta.

Kastike:

- 200 g kermaviiliä
- 2 rkl limeä/sitruunaa
- tuoretta minttua
- tuoretta basilikaa
- 1 tl pippurisekoitusta

Ohje:

Huuhtelee ja silppua yrttien lehtiosat, yhdistä kaikki ainekset keskenään ja sekoita soossiksi.

Mietelause: ”Aurinkoista kasvispaellaa vaan sullekin!”

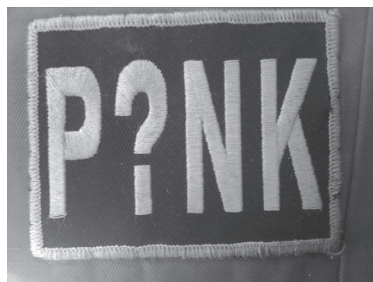
-Jouni Huttunen

Perin merkillistä

Kevät on haalareiden ja haalarimerkkien aikaa! Tisleen toimitus löysi liudan harvinaisia haalarimerkkejä ja selvitti tarinat merkkien taustalla.

P?NK, Niklas Ilkka

”Kyseiset bileet järjestettiin syksyllä 2009 Fredrikinkadun Dante’s Highlightissa, jonka paikalla on nykyään Dom Helsinki. Silloinen CanCan veti siellä ensimmäisen baarikeikkansa. Bäckärinä toimivat baarin kellarissa olevat ahtaat pukuhuoneet, joiden siivouksesta taisi olla kulunut aikaa. Poikien pukuhuoneen suihkusta löytyi nimittäin purkki poron verta, joka avattaessa löyhkäsi aivan mielettömän pahalta. Keikka oli menestys, ja parin päivän päästä keikkailtiin Annankadun Feverissä Liukuhihna-bileissä.”

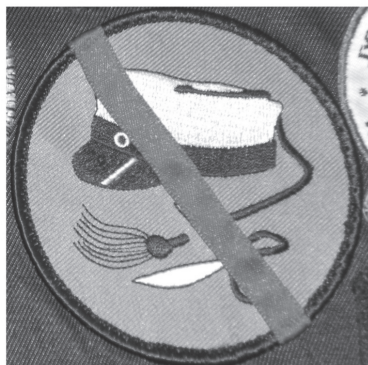
Tavotteet mielessä!, Jenni Ruohoniemi

”Kui monelt muult löytyy? Hommasin tän merkin viime talvena Jenkeist. Näin altaalle mennessä pienen kaupan mis myytii uintikamoi, ja koska sen altaan yhteydes oli International Swimming Hall of Fame, myös turistikrääsää löyty. Toi merkki oli pakko hommata. Alkuperäne tarkoitus oli et se muistuttais minuu teekkarimeininkien ohessa uintiurasta (ei suvaita pitkii sairaslomii yms.) mut ei se iha toiminu: pakkasöinä ku miettii mite pääsee kotii, se muistuttaa vaa Floridan lämmöst.

3003, 3m

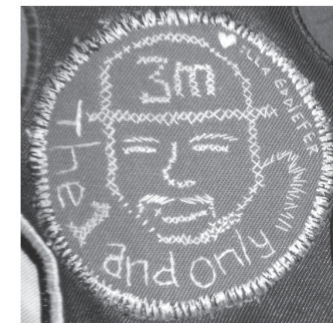
”Itse muokattu humanistien teekkarilakin tupsunleikausmerkistä. Tuli käytyä Kronoksen (lipaston hissanelukijoiden ainejärjestö) 65v kakuttelutalaisuudessa Scribeniassa 3.12.2010 ja siellä oli näitä myynnissä, joten ostin niitä viisi kappaletta muokatakseni haalareihini (TiK, AS, Athene, Kannu ja SatO) kuhunkin omansa.

Ommeltu käsin sopivanlevyistä silkkinauhaa merkin yli ja muutettu se siten ”kieltomerkiksi”. Merkki siis hankittu 3.12.2010, muokaus tehty 28.12.2010 ja ommeltu ykkösviitan vasempaan rintapieleen 17.2.2011. Kirjanpidossa numerolla 3003.”

3014: The 1 and Only, 3m

”Tämän merkin sain äärimmäisen ihanalta neitoselta, joka on askarrellut sen omin käsin lahjaksi allekirjoittaneelle. Voidaan siis tosiaankin puhua todellisesta uniikkimerkistä. Olemme vaihdelleet erinäisiä ei-ihan-tavanomaisimpia-merkkejä jo pidemmän aikaa.

Merkki vastaanotettu 2.2.2011 GooMilla ja on kirjanpidossa numerolla 3014. Merkki on ommeltuna ykkösviitan vasemmassa rintamuksessa ja sille joutui tekemään tilaa mustavalkoinen TERES:n merkki.”

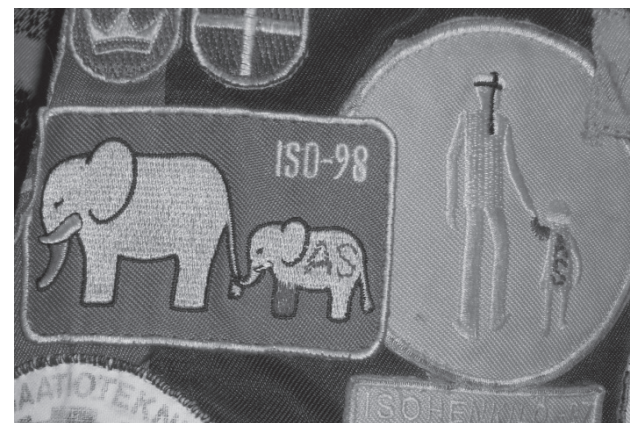
0487 ja 0583, 3m

”Ensimmäiset AS-phuksit tulivat syksyllä 1997 Tietokillan helmoihin ja he saivat mustan TiKkihaalariinsa violetin vasemman hihan. Irrallisia violetteja hihoja oli myös näiden phuksien isohenkilöille. Vastaava tilanne oli vielä seuraavanakin syksynä, jolloin toinen vuosikerta AS-phukseja saapui Tietokillan hoteisiin.

Sopivasti sattuiinkin niin, että kummankin vuoden isohenkilömerkissä kuva-aihe ja phuksihahmon asettelu oli sellainen, että saatoin koruommella niiden vasemman hihan - tai ”hihan” violetilla langalla AS-phukseja vastaavaksi. Ja kirjata myös ”AS”

Huolehtivaisena isohenkilönä tein tuon koruompeleen A-salissa seurattessani phuksieni johdatus opiskeluun -luentoja heidän kanssaan.

Merkit on saatu 1.9.1997 ja 28.8.1998, jälkimmäinen Pinja ”Pinu” Korkelalta. Kirjanpidossa numeroina 487 ja 583 ja molemmat on ommeltu siihen 1997 isohenkilönä saatuu AS-hihaan, joka viritetty TiKkihaalarin oikean hihan yläosan päälle ratkaisun tavoitellen esimerkiksi eräillä YK:n rauhanturvaajajoukoilla olkapoletin reunan tuntumaan kiinnittävää vaaleansinistä YK-tunnusta univormun olkavarren yläosassa. Lisäksi virityksen etuna oli se, että sain oikeaankin hihaan taskun.”

”25.4.1995 olin menossa Porthaniaan, kun sen kuuluisien pyöröovien ulkopuolella oli muutama Tampereen lääkiksen edustaja, joilla oli myynnissä painettua ”EN OLE TEEKKARI!!!” -merkkiä. Kaksi kymppiä (huom: markka-aikaa) tuntui kuitenkin kovin suolaiselta painetusta merkistä, mutta kun olin päässyt pyöröovista aulan puolelle, mieleeni tähti ajatus ”entä jos sitä merkkiä tuunaisikin hiukan...” – siispä täyskäännös, pyöröovista takaisin pihalle ja ostamaan merkki, joka sai tuotapikaa äidin ompelukoneen napinläpiompeleella sinisen ”OLENPAS!” -brodeerauksen päälle.

Kun sitten myöhemmin aloin haikailla virittävänä kakkosketjun haalareihini myös samanlaiset, niin eihän niitä (juuri oikeanlaisia) ottanut löytyäkseen keneltäkään. Vihdoin Hämeenkadun apron maalin

jälkeen torilla 12.10.2006 sain vaihdettua yhden lisää. Nyt merkkikin oli jo brodeerattu ja tein sen ”OLENPAS!”-tekstin kokonaan käsin koruom-mellen. Mutta koska yksi merkki ei riittänyt vielä kattamaan koko haalaristoni ”kakkosketjua”, niin otin yhteyttä Tampereen lääkiksen kandiseuraan ja tilasin muutaman lisää. Oman kakkosketjuni muiden haalareiden osalta tuo tuunaus on hiukan odotellut, kun olen pohtinut pitäisikö Athenen haalarissa tekstin olla vihreällä vai sittenkin samalla sinisellä... Kaksi tuollaista tuunattua/korjattua merkkiä olen vaihtanut ystä-villeni GooM-nimillä Thon ja Eddiefer.

Kuvassa on tuo 12.10.2006 saatu merkki, joka on Kannuhaalarin rinnassa ja sen haalarin kirjanpidossa numerolla 328.”

Penkki-EXQ, Jouni Huttunen

”Penkeillä tavataan!”

Penkki-XQ

Niin kuin sopulijoukot joskus vaeltavat luontoa uhmaten kohti jäämerta, niin myös kemistikansa vaeltaa Wapun odotuksen huumassaan kohti tanssi- ja seurusteluravintola Aladdinia, tuota Tapiolan helmeä. Tämä punahaalarien vaellus eli penkki-XQ oli alun perin raksalaisten kehittänyt tapahtuma, ja näiltä kemistit sen sitten jalostivat omaksi tapahtumakseen. Ensimmäistä kertaa penkki-XQ järjestettiin vuonna 2008, joten tänä vuonna vietetään jo puolipyyreitä vuosia!

Idea tässä keväisessä vaelluksessa on seuraavanlainen. Haalarikansa kokoontuu Otaniemessä haalarien taskut nestemäisiä eväitä pullistellen, ja joukko suuntaa kulkunsa kohti Tapiolaa. Reitit ovat vuosittain hieman vaihdelleet, mutta vaelluksen varrella pysähdytään jokaiselle eteen tulevalle penkille, lepuutetaan rasittuneita jalkoja sekä virkistytään ottamalla huikka tai toinenkin.

Matkalla on perinteisesti nautittu eräiden setien wappujuomista (joiden maku on ainakin kirjoittajan mielestä vuosi vuodelta jalostunut) sekä vaellusta vauhdittavasta musiikista. Kommelluksiltakaan ei aina ole välttytty, eivätkä kaikki ole aina päättäneet vaellustaan kunniakkaasti Aladdiniin asti. Onpahan myös ihmetelty matkalla päästä kadonneiden silmälasien arvoitusta. Tunnelma on kuitenkin yleensä Diniin päästessä ollut hyvinkin iloinen.

Hauskaa on pidetty ja niin myös toivottavasti tänäkin vuonna. Pahennusta ei silti ole tarkoitus herättää, eikä seuraavana päivänä ole tarkoitus voida seurata jälkeen jäänyttä roskavanaa, eli roskat on tarkoitus sijoittaa niille tarkoitettuihin paikkoihin tai kuljettaa mukanaan. Huolimatta matkan varrella nautituista sisäisistä lämmikkeistä on suositeltavaa myös pukeutua lämpimästi, kokemuksen mukaan ainakaan liian lämpimästi pukeutuminen ei ole ollut mahdollista. Siispä: Penkillä tavataan!

Teksti: Riikka Mäkelä

Itse asiaan - Skumppa

6 bar. Avaamattomassa kuohuviinipullossa vallitsee noin kuuden baarin paine, joka on noin kuusi kertaa voimakkaampi kuin normaali ilmanpaine.

10 litraa. Normaalikokoisesta kuohuviinipullostasta, eli siitä puolitoistalitraisesta, vapautuu avautuessaan noin 10 litraa hiilidioksidia kaasuna.

20 %. Avatun kuohuviinipullon kaasusta 20 prosenttia vapautuu erikokoisina kuplina. Mitä enemmän kaasua, sitä suuremmat kuplat.

45 °. Pulloa avatessa on 45 astetta suositeltava kallistuskulma. Näin korkkiin kohdistuu vähemmän painetta, eikä juoma kuohu yli.

5-8 °C. Kuohujuoma maistuu parhaalta 5-8 asteiseksi viilennettynä, koska kuplia syntyy tällöin tasaiseen tahtiin.

3-4 h. Kuohuviini jäähtyy oikeaan lämpötilaan jääkaapissa 3-4 tunnissa ja pakkasessa alle tuntiin.

4-8 cl. Kuohuviinejä maisteltaessa lasiin kaadetaan noin 4-8 cl kuohuviiniä, jotta viinille jää liikkumavaraa.

20 henkeä. Normaalikokoisesta kuohuviinipullostasta riittää maisteltavaa noin kahdellekymmennelle henkilölle tai kahdelle teekkarille.

HETI. Kuohuviini kannattaa juoda heti pullon avaamisen jälkeen, sillä vain silloin sen aromi on parhaimmillaan ja hiilihapon määrä suurimmillaan.

Kirjoittaja juo kuohuviininsä suositustakin nopeammin.

Ristikko

Huikat 4 ihmistä palautti ristikon! Jännittävän arvonnän tuloksena voittaja on Anni Karjalainen! Koska säännöt on tehty rikottaviksi, 4 dl alkoholiannoksen sijaan voittaja tienasi pullon hyvää viintä. Tisla tarjoilee taas pari lämmittelyristikkoa ennen seuraavia tositoimia.

housuttomia	sotta	viikossa 5/7	toistoa
2* m/2			
KORPI			
sukumies			
Arabiassa			

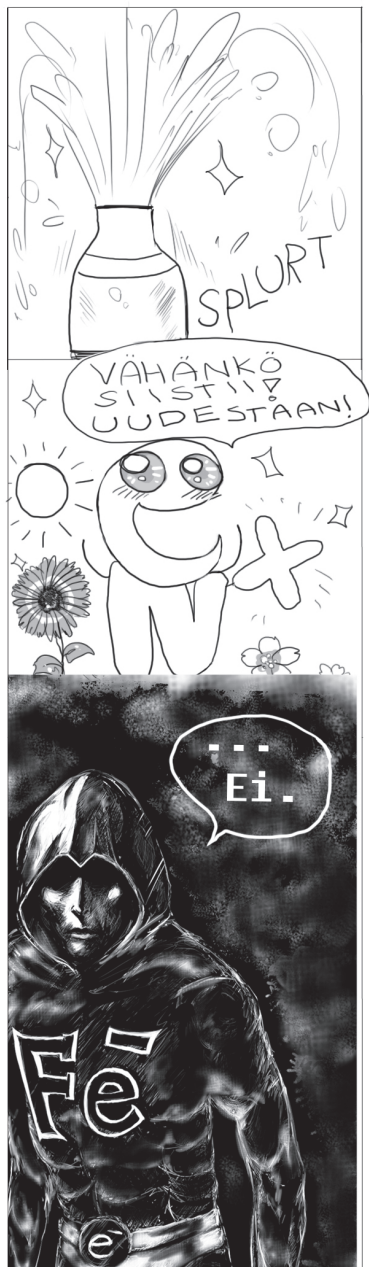
NO KUN KAIKISSA SADUISSA ON SE PRINSESSA JA SIT ON SE NOITA JOKA ON TÄLLÄNEN	LAPIN TUNTURI	RUOSTE	30.11.
KAIRA			
ABC... 123...			
ISÄNTÄ			
O			

housuttomia			
A	L	A	T
K	I	R	A
U	K	K	I
T	A	I	K

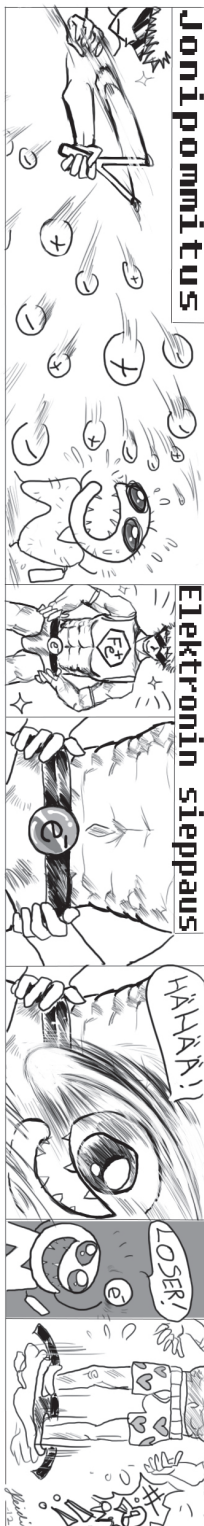
NO KUN KAIKISSA SADUISSA ON SE PRINSESSA JA SIT ON SE NOITA JOKA ON TÄLLÄNEN			
P	O	R	A
A	L	U	T
H	O	S	T
A	S	T	E

SUDOKU

	F			H			N
H				O	Li	F	B
			He		O		Li
		Be	N	F			
	H				B	C	
N		B					
		F	Be			Li	
	C						

Mauttomista vitseistä vastasivat:
Mata, Minttu, Heidi & Tuomas
Kynänjälki: Heidi
Innoittajat: Tuula Leskelä,
Tero Mentunen & Analyyttisen
labrat

Wapun aikataulu

Maanantai 23.4.
Omaa kivaa koko päivä!

Tiistai 24.4.
12:00 - Maltain Ritarikunnan
Kaljanvetoturnajaiset @Alvari
15:00 - Jäynien esittely @ M-sali
18:00 - Julkun Juhlallinen Ju-
lkaisu @ A-sali
20:00 - Julkun Juhlallisen Julkai-
sun Jälkeiset Juhlat @Alvari
22:00 - Prepenkkiexcu ja Pre-
wappubileet @Alladin

Keskiviikko 25.4.
MP3-experiment + piknikbileet
@Helsinki ja KY:n alakertsi

Torstai 26.4.
15:00 – 21:00 – Akateeminen
Wartti @Senaatintori
16:00 Kymppisuora @Helsinki
21:00 – Akateemisen Wartin ja
Kymppisuoran upeat jatkot @
The Tiger

Perjantai 27.4.
12:00 – Muuten Vaan Sillis @
OK20 iso
Eläinbileet @Gorsu

Lauantai 28.4.
Sitsikilpailut @Alvari

Sunnuntai 29.4.
17:30 - Fuksispeksit @ Dipoli
21:30 - Yöjäynän alkupamaus
@ Alvari
22:00 - Hullu Jussi @Otaniemi

Maanantai 30.4.
06:30 - Wappuaaton aamiainen
@ Otaranta
07:45 - Lakkienjako @ Amfi
09:00 - Kaljaviesti @ VK-lafka
10:00 - PrTK:n wapun
waahtokylpy
14:00 - Wappuriehan julistus
15:30 – 17:30 - Wappulaiva
18:00 - Mantan lakitus
20:00 - Tivolin wappu

Tiistai 1.5.
Heti kun heräät: Sillis @ Ullis, be there!

“Eiks ii muka oo konsonantti?”

